

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ Ս. ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԴՐՈՇՄԻ ՄԱՍԻՆ

3) Չէ՞ որ մենք Ս. մկրտութենէն վերջ ալ մեղքեր կը գործենք: Ի՞նչ ընել այդ ժամանակ:

Այո՛: Մեր մեղանշական բնութեան պատճառով Ս. մկրտութենէն յետոյ ալ կը մեղանշենք, մեղքեր կը գործենք: Անոնք կը կոչուին ներգործական մեղքեր, որոնք կ'ըլլան ներելի կամ մահացու:

Եթէ աղամական մեղքէն կը մաքրուինք ու կ'ազատինք Ս. մկրտութեան խորհուրդով, ապա անոնցմէ յետոյ գործած մեղքերէն կ'ազատինք ապաշխարհութեան խորհուրդով: Երբ գղջանք եւ ապաշխարենք, խոստովանութեամբ թողութիւն կը ստանանք ձեռնադրուած եւ օծուած հոգեւորականէն եւ ապա հաղորդութիւն կը ստանանք: Այլ խօսքով, ներգործական մեղքերէն մաքրուելու համար կրկին չենք մկրտուիր, որովհետեւ Ս. մկրտութիւնը մարդու կեանքին մէջ մէկ անգամ կը կատարուի:

4) Ո՞վ հաստատեց այս խորհուրդը:

Ս. Մկրտութեան կենդանարար խորհուրդը հաստատեց Յիսուս Քրիստոս իր հրաշափառ յարուսթենէն վերջ, երբ առաքեալներուն պատուիրեց. «Գացէ՛ք բոլոր ազգերը աշակերտեցէ՛ք, մկրտեցէ՛ք զանոնք հօր եւ որդւոյ եւ Ս. հոգիին անունով» (Մատթ: 28/19):

ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

- 1- ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ
- 2- 3-ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐԳԻՆ՝ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ
- 3- 4- ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ
- 4- 5- ՄԱՐԴԸ ԵՒ ՀՈԳԻՆ

Եհովայի վկաները կը մերժեն մարդուն հոգի ունենալը եւ հոգիին անմահութիւնը:

ա- Կ'ըսեն, թէ մարդ արարածը հոգի չունի: Մարդը «կենդանի հոգի» է, այսինքն շունչ ունեցող արարած է՝ բոլոր անասուններու նման, բայց չունի անմահ հոգի: Հոգին նոյնինքն մարդն է, կ'ըսեն՝ մարդկային «հոգի» (= շունչ) չկա՛յ մարմինէն դուրս կամ մարմինէն անկախ:

Բայց Աստուածաշունչը ուրիշ բան կ'ըսէ: Ժողովուրդի գիրքը կ'ըսէ, թէ մահուան ատեն՝ «Մարդ իր յաւիտենական տունը կ'երթայ...: Սյն ատեն հողը [=մարմինը] երկրի պիտի դառնայ՝ ինչպէս նախապէս, եւ ՀՈԳԻՆ ՊԻՏԻ ԴՍՈՒՍՅ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ՝ ՈՐ ԶԱՆԻԿԱՏՈՒՄԻ» (Ժող. 12.5 եւ 7):

Ակնարկելով այն իրողութեան, որ մարդ մարմինէն եւ շունչէն զատ հոգի մը ունի, Պօղոս Առաքեալ յստակօրէն կը յայտնէ մեզի. «Ինք՝ խաղաղութեան Աստուածը թող ձեզ բոլորովին սուրբ ընէ, եւ ձեր բոլոր հոգիին եւ շունչն ու մարմինը անարատ պահուի մինչեւ Տէր Յիսուս Քրիստոսի գալուստին ատենը» (Ա. ԹԵՍ. 5.23): Յիսուս ըսաւ. «Մի՛ վախճա՛մ անոնցմէ, որ մարմինը կը սպաննեն, եւ չեն կրնար հոգիին սպաննել. այլ աւելի՛ անկէ [=Աստուծմէ] վախճէ՛ք դուք, որ կրնայ հոգիին ու մարմինը գեղեցիկ մէջ կորսնցնել» (Մտք 10.28):..

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՔԱՅՏԷ.

ԲՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 22 ԱՊՐԻԼ 2018

ԹԻՒ 16

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԵՐ
Գրծ. 13.16-43 Ա. Պետ. 5.1-14
ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՄԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՅՈՎՅԱՆՈՒ 5.19-30

ԿԱՐՄԻՐ ԿԻՐԱԿԻ

Յիսուս անոնց ըսաւ. «Հաստատ գիտցէ՛ք, թէ մարդու Որդին ինք իրմէ ոչինչ կը կատարէ, այլ կը կատարէ միայն այն՝ ինչ որ կը տեսնէ թէ Հայրը կը կատարէ: Որովհետեւ ինչ որ Հայրը կը գործէ, Որդին ալ նոյնը կը գործէ: Հայրը կը սիրէ Որդին եւ անոր ցոյց կու տայ ինչ որ ինք կը կատարէ: Տակաւին ձեր տեսածներէն աւելի սքանչելի գործեր ալ ցոյց պիտի տայ Որդին, այնպէս որ դուք պիտի զարմանաք: Ինչպէս որ Հայրը մեռելները կը յարուցանէ եւ կեանք կու տայ անոնց, նոյնպէս ալ Որդին կեանք կու տայ անոնց՝ որոնց ինք կ'ուզէ: Եւ Հայրը ոեւէ մէկը չի դատեր, այլ՝ դատելու իշխանութիւնը ամբողջութեամբ յանձնած է իր Որդիին, որպէսզի բոլորն ալ պատուեն Որդին, ինչպէս որ Հայրը կը պատուեն: Ան որ չի պատուեր Որդին, չի պատուեր Հայրը՝ որ զայն դրկած է:

Հաստատ գիտցէ՛ք, ան որ իմ խօսքերս կը լսէ եւ կը հաւատայ անոր՝ որ զիս դրկեց, յաւիտենական կեանք ունի եւ պիտի չդատապարտուի, որովհետեւ արդէն իսկ մահէն կեանքի անցած է: Վստահ եղէ՛ք, ժամանակը կու գայ եւ արդէն իսկ եկած է երբ մեռելները Աստուծոյ Որդիին ձայնը պիտի լսեն եւ լսողները պիտի ապրին: Որովհետեւ, ինչպէս որ Հայրը կեանք պարգեւելու գորութիւնը ունի իր մէջ, այդ գորութիւնը տուած է նաեւ Որդիին: Նոյնպէս ալ դատելու իշխանութիւնը տուաւ Որդիին, որովհետեւ անկա մարդու Որդին է: Ուրեմն մի՛ զարմանա՛ք որ ըսի, թէ ահա կու գայ ժամանակը, երբ բոլոր անոնք որոնք գերեզմաններու մէջ են՝ պիտի լսեն անոր ձայնը եւ դուրս գան. անոնք, որ բարիք գործած են՝ յարութիւն պիտի առնեն եւ ապրին, իսկ անոնք որ չարիք գործած են՝ յարութիւն պիտի առնեն եւ դատապարտուին: Ես ինձմէ չէ որ կը դատեմ, այլ՝ կը դատեմ այնպէս ինչպէս Հօրմէս կը լսեմ. եւ ուրեմն իմ դատաստանս արդար է, որովհետեւ կը գործադրեմ ո՛չ թէ կամքս, այլ՝ կամքը անոր որ զիս դրկեց»:

ԿԱՐՄԻՐ ԿԻՐԱԿԻ

Զատիկի երրորդ Կիրակին կը կոչուի Կարմիր Կիրակի: Կարմիր կոչումը բացատրող եկեղեցական որեւէ արարողութիւն գոյութիւն չունի: Կարմիր կոչումը կը մնայ անբացատրելի, սակայն հաւանաբար դարձեալ բնութեան հետ կապ ունի: Կանաչ եւ Կարմիր Կիրակիներու սովորութիւնն էր եկեղեցւոյ մէջ կանաչ եւ կարմիր գոյներու գործածութիւնը: Եկեղեցւոյ վարագոյրը, պատարագիչի զգեստը, դպիրներու շապիկները, Կիրակի օրուան համաձայն, կանաչ կամ կարմիր կ'ըլլային: Ժամանակին սովորութիւն էր նաեւ գաւառներուն եւ գիւղերուն մէջ կանաչ կամ կարմիր հագուելը:

Ոմանք Կարմիր Կիրակին նուիրած կը համարեն Յիսուսի եօթներորդ անգամ աշակերտներու երեւնալուն՝ Տիբերական ծովու ափին, Պետրոսի ուրացումին եւ քառօրեան ստանալուն, համաձայն Յիսուսի երեք հարցումներուն. «Միմոն Յովհաննու, կը սիրե՞ս գիս»:

Կարմիր Կիրակիին մէջ այլաբանական բացատրութիւն, նմանութիւն գտնելն ու որոշելը դիւրին է անշուշտ: Քրիստոսի արիւնով ծաղկած Կիրակի Քրիստոսի արիւնով հաստատուած եկեղեցի: Բայց այս ձեւով, կանաչ ու կարմիր կոչումի քրիստոնէական այլաբանական բացատրութիւնը միայն իսկական իմաստը, ազգային աւանդութիւնը:

Հեւեաբար, Կարմիր Կիրակի օրը, Կանաչ Կիրակի օրուան ժողովրդական սովորութիւն կը տիրէ. երթալ բացօթեայ վայրեր, նոր ծաղկած բնութեան ծոցը ըլլալ:

ՀԱՐՅՈՒՄ ՊԱՏԱՍԻԱՆ ԲԱԺԻՆ

Քահանային կամ Սարկաւագին Ս. Աւետարան բարձրացնելը ի՞նչ կը նշանակէ

Քահանային կամ Սարկաւագին կողմէ Ս. Աւետարանին վերաբերուիլը կը նշանակէ Աստուծոյ գահին առջեւ կեցող Սերովբէին դէպի Ս. սեղան երթալուն, այնտեղէն ունելիով կրակի կայծը առնելուն եւ զայն բերելով Եսայի մարգարէի շրթունքներուն դպցնելուն (Ես. 2.6-7): Սերովբէին օրինակով, սարկաւագը Ս. սեղանէն կ'առնէ Աւետարանը եւ համբուրել կու տայ օրուան ցաշու գիրքը կարդացող դպիրին, որպէսզի ան սրբուի Աստուծոյ խօսքին գորութեամբ եւ համարակ ըլլայ Տիրոջ պատգամները հաղորդելու:

Ս. Աւետարանը բռնելու համար գործածուող շղարշը կը խորհրդանշէ Սերովբէի ձեռքին ունելին: Ինչպէս, որ Աստուծոյ սեղանէն առնուած կրակի կայծին հպումը սրբեց Եսայի մարգարէն, նոյնպէս ալ Աւետարանին լոյսը կը մաքրէ հաւատացեալները ու կը գորացնէ անոնց հաւատքը:

Ս. Աւետարանին բարձրացուելով վերաբերուիլը կը նշանակէ նաեւ Քրիստոսի կատարած փրկագործութեան խորհուրդի բարի լուրին, քարոզութեան ու տարածումին՝ համայն աշխարհին:

ԱՌԱԿ
Իմաստութեան սկիզբը Տիրոջ երկիւղն է, խելացի են բոլոր անոնք, որոնք այդ իմաստութեամբ կ'ապրին իսկ զգօնութեան սկիզբը՝ բարեպաշտութիւնն է Աստուծոյ հանդէպ, բայց ամբարշտները կ'անարգեն իմաստութիւնն ու խրատը: (Առակաց 1:7):

ՄԵՐ ՀԱՅԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ՄԷՐ

Մերը առաջին պատուիրանն է: Թէեւ կանոնական շարքով 12-րդ գլուխը կը կազմէ, սակայն ե՛ր հին օրէնքին մէջ՝ Մովսէսի, ե՛ր նորին մէջ՝ Քրիստոսի Աւետարանին, բոլոր պատուիրաններէն աւելի մեծն ու առաջինը կը համարուի: Օրէնքին մէջ գրուած է. «Տէր Աստուածդ պիտի սիրես քու ամբողջ սրտովդ, ամբողջ զօրութեամբդ եւ ամբողջ միտքովդ» (Բ. Օրինաց 6.5), «եւ ընկերդ՝ անձիդ նման» (Դեւտ. ԺԹ. 19): Ինչպէս որ քու անձիդ չար բան չես ուզեր, նոյնպէս ընկերոջդ պէտք չէ փափաքիս. եւ ինչպէս որ քու անձիդ խնամք կը տանիս եւ բարին կը ցանկաս, նոյնպէս պէտք է ընկերոջդ ցանկաս, որովհետեւ ընկերոջ սէրը Աստուծոյ սիրոյն հաւասար է: Ահա թէ ինչու Յովհաննէս աւետարանիչ կ'ըսէ. «Եթէ եղբայրդ որ կը տեսնես եւ չես սիրեր, Աստուած՝ որ չես տեսներ ի՞նչպէս կրնաս սիրել» (Ա. Յովհ. 4. 20): Ան որ կ'ըսէ, թէ կը սիրեմ զԱստուած, եւ եղբայրն ու ընկերը կ'ատէ, սուտ է որովհետեւ ան որ մարդասէր չէ, նաեւ աստուածասէր չէ:

Քրիստոս կ'ըսէ. «Միայն այն ատեն իմ աշակերտներս կ'ըլլաք եւ քրիստոնէացեալներ, երբ սիրէք զիրար: Ինչպէս, որ ես սիրեցի ձեզ, դուք ես պարտիք սիրել զիրար» (Յովհաննէս 13.35): Քրիստոս ինք այնպէս սիրեց ձեզ, որ իր անձը մահուան մատնեց ձեզի համար. նոյնպէս իրաքանջիւր քրիստոնէայ պէտք է իր անձը մահուան յանձնէ իր եղբօր, ընկերոջ եւ հաւատակիցին համար: Արդ, ի՞նչ պատասխան պիտի տան անոնք՝ որոնք սիրոյ փոխարէն կ'ատեն ու կը չարախօսեն, կը մատնեն ու կը զրկեն:

ՅՈՒՍԱՐԱՊՑ ԵՍ, ԴԻՍԷ՛ ՏԻՐՈՋ ՍԱՂՄՈՍ 28

Տէ՛ր, օգնութիւն կ'ուզեմ քեզմէ: Դո՛ւն ես իմ պատասխանս: Ականջներդ մի՛ փակեր. լուռ մնալդ պատճառ կ'ըլլայ որ ես ողջ-ողջ գերեզման իջնեմ:

Լսէ՛ ինդրանքս, երբ որ քեզմէ օգնութիւն կ'աղբսեմ, երբ ձեռքերդ դէպի սուրբ տաճարդ կը բարձրացնեմ:

Զիս մի՛ դասեր ամբարշտներուն հետ. անոնց՝ որոնք չարիք կը հասցնեն ուրիշին, որոնք իրենց խօսքերուն մէջ սիրալիր են մարդոց հետ, մինչ իրենց սիրտերուն մէջ չարութիւն կայ:

Պատուհասէ՛ զանոնք իրենց գործերուն համաձայն, տո՛ւր արժանի պատիժը իրենց չարսիրտ վարմունքին: Իրենց ըբածին համեմատ վարուէ՛ իրենց հետ, հատուցանելով իրենց այն՝ ինչ բանի որ արժանի են:

Քանի անոնք կ'արհամարհեն Տիրոջ գործը եւ ինչ որ ան ստեղծեց Տէրը զանոնք պիտի կործանէ այնպիսի ձեւով, որ ալ երբեք չկանգնին:

Օրհնեա՛լ է Տէրը, որ աղօթքիս պատասխանեց:

Զօրութիւ՛նս է ան եւ իմ պաշտպանս: Ես իրեն կը վստահիմ: Իրմէ՛ կու գայ օգնութիւնս եւ իմ սիրտս կը ցնծայ: Հետեւաբար իմ երգովս անոր գոհութիւն պիտի յայտնեմ:

Տէրը իր ժողովուրդին գորութիւնն է եւ ապաւնը ու փրկիչը՝ իր օծեալին:

Տէ՛ր Փրկէ՛ եւ օրհնէ՛ քու ժողովուրդդ, որ քու ժառանգութիւնդ է: Դուն հովուէ՛ զանոնք եւ ուսիդ առած՝ առաջնորդէ՛ մինչեւ յաւիտեան: